

לרגלי קיר הבטון בבת-גלים נוצרה מושבה חדשה של מתרחצות

חוף העירום

צוע, זה סתם, מלידה. לאה לומדת בתיכון ערב, ושרה היא מלצרית. הן חברות מיל-דור, וכל פעם כשלאה גומרת להכין את השיעורים, ולשרה יש חופש, הן הולכות להתרחץ ביים. הן מתרחצות ביים של אילת וביים של אשקלון, וביים של ראש-הנקרה, ולפעמים, בין חופש לחופש, הן מגיעות הביתה, לים של בת-גלים.

לאה לא מתביישת בכלל בעירום שלה. «אני חושבת שיש לי גוף יפה», היא אומרת, «כולם מצטלמות ערומות, כל השחקניות, וכולם אומרים שאני דומה ל-קלאודיה קרדינאלה. או אם היא יכולה, למה אני לא?»

הצרה אצלה היא שהיא לא תוכל אף פעם להיות ערומה לגמרי, משום שיש לה כמה צלקות על הגוף. אבל היא מקהה שזה לא יפריע לה להיות שחקנית, כי מי שזה לא מוצא חן בעיניו, יוכל תמיד להסתכל לה בפנים.

★ ★ ★

לפשוט את העירום

בקצה שוככים עוד זקן עם אסטמה וזקנה עם דיאטה, ואלה הם כל אנשי החוף הערום, מאחוריהם משתרע החוף השובם. בשעה תשע, כשכולם מתחילים לאט לאט, לפשוט את העירום וללבוש את הבגדים, מגיע לשם גבר צעיר עם מכנסיים וחולצה, ושעון. הוא משתרע באדישות על החול. לאה דוחפת את שרה במרפק ומגחכת: «תראי, תסתכלי עליו. בא לשפתיים לבוש בכל הבגדים שלו. בטח משוגע».



בית-ספר-תיכון ערב, כל המקצוע האמיתי לחוף. בכל חוף הן מורידות את בגדיהן ושוככות להשתזף. הן לא מתביישות מקהל המתרחצים, הנראה בצד השמאלי (למעלה) בתצלום, ושאינו מתרגש. אבל הן מתביישות מעין המצלמה, וכשניסה צלם העולם הזה לצלם אותן, הן מיד כיסו את גופן.

היא כבר היתה בהרבה ארצות בעולם, ובכולם היא התרחצה ערומה. «זה טבעי», היא אומרת, «בדרום אמריקה יש חופים שלמים בשביל אנשים הרוצים להתרחץ ערום, ואף אחד שם לא חושב בכלל שזה מוזר».

כל החברים שלה הם גם כן ערומים, וגם כל החברות שלה. לפני שהיא הגיעה לארץ, היא היתה ביוגוסלביה, וגם שם היא פגשה אנשים ערומים. «העולם מלא אנשים ערומים», היא מספרת, «צריך רק לדעת למצוא אותם».

★ ★ ★

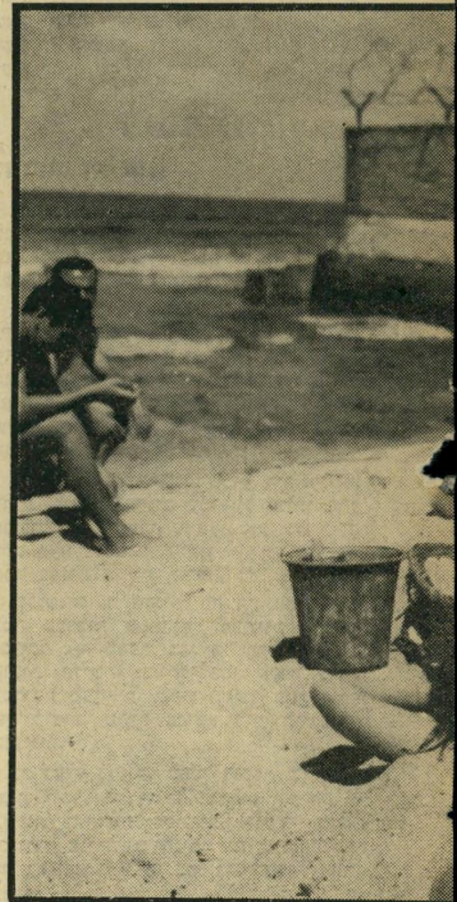
ערומות סתם, מלידה

על ידה מתפשט לו בנחת יהודי אדוק, עם פיאות וזקן. לא איכפת לו שישתכלו עליו. רק שלא יצלמו. כי לא תעשה לך תמונה. אחרי שהוא גמר להתפשט הוא מתחיל להתלבש מחדש, בבגדים. אבל ב-התחשב בסניגור של בגד הים הזה, אפשר לחשב לו את זה כאילו שהוא עדיין ערום לגמרי.

מאחוריו עומדת אשה זקנה ועל ידה עומד איש זקן, ושניהם לבושים בתחתונים. האיש עומד על הרגליים, והאשה עומדת על הראש. הם נפגשים כל פעם שהראש שלו מגיע לרצפה, במסגרת תרגילי ההתעמלות המשונה שהוא עושה.

מונגולה הסטריפ-טיזאית נחה לה על ידם בחול. היא לא ערומה לגמרי. היא לבושה במשולש קטן של סטריפ-טיז. «במקצוע שלי», היא מודה, «צריך שיהיה אותו הצבע על כל הגוף. אני לא יכולה להרשות לעצמי שיהיו לי סימנים של בגדים, זה יהיה מצחיק».

אשה בהריון בחודש התשיעי מסתכלת בסקרנות. ולאה ושרה מסתודדות מאחוריה בלחש. הן גם כן ערומות, אבל אצלן זה לא מק-



נמצאים החיילים, ליד הגלים יושבים להם כמה מנתקס לו באדישות בחכה שלו, ונערה הלבושה רגש מהעירום, כולם יודעים מה יש מתחת לבגדים.

הסמודנטית

סילביה לומדת כארצה שפוט. ב-קיץ היא מטיילת בעולם, ומשתזפת בחופיה. היא הגיעה מחוף יוגוסלביה, והיא מתכוננת לנסוע לקיבוץ. ביתיים היא משזפת את גופה.

הסטריפ-טיזאית

מונגולה מופיעה ערבי-ערב בפני קהל, ומראה לו את כל גופה מתחילתו ועד סופו, וברור שהיא לא יכולה להציג בפני קהל שלה שליש-גוף לבן ושני שליש-גוף חומים. הקהל לא יבין את זה.